

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző : .....

Cím : *A tőzsdekonjunktúra helyébe
kereskedő-infláció lépett*

Forrás : *A Nép*

Bn

1924. 12. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *381.631*

Hely

Idő *"1924"*

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1923

A tőzsdekonjunktúra helyébe — kereskedő-infláció lépett

A bankfiókokból csemegeüzletek lesznek — A gombamódra szaporodó közvetítő kereskedők növelik a drágaságot

— A NÉP tudósítójától —

A tőzsdei konjunktúra elmúlt és azok a helyiségek, ahonnan alig egy évvel ezelőtt még lázas izgalommal kérdezték minden öt percben: hogy a Ganz? Milyen a tőzsde? — ma már új célokat szolgálnak. Egyikben télikabátot, másikban keféket, harmadikban déligyümölcsöt kínálnak megvételre az új tulajdonosok. A bankok a létszámesökkenés mellett mérsékelt tempóban leépítik a fiókjaikat is, amelyekre már régóta nincs szükség, de amelyeket eddig különösen a nagybankok tisztán presztizskérdésből nem esutak be.

a kényszerítő körülmények azonban erősebbek minden önzertnél.

A fuzionáló pénzüzetek helyiségein kívül a működésüket egymástól megszüntető törpebankok termei szabadulnak fel, míg a közép- és nagybankok egyre húzzák-halaszszák a fiókok bezárását. Így a *Magyar-Olasz Bank* károlykörti fiókja jelenleg két helyiségből áll: az egyiket egy textilkereskedő részére adta bérbe, a másik „leegyszerűsített” helyiségben ma is bankügyeket intéz néhány tisztviselő. Az *Angol-Magyar Bank* muzeumkörti fiókintézeténél kis cédula hirdeti, hogy a fiók az egyetemterti fiókosztályba olvad.

A felszabadult bankhelyiségekbe legnagyobbbrészt textil- és csemegeüzletek költöznek.

Bár a közönség szempontjából ezek az üzletek üdvösebbek, mint voltak a bankok, mert pénzéért nem értéktelen papirokat, hanem közszükségleti cikkeket kaphat, de fölmerül viszont az a kérdés is, hogy van-e értelme ennek a fokozott kereskedő-inflációnak,

amely a lehetetlen és tisztességtelen konkurrenciát minden eszközt fel-

használja a hivatalos és régi kereskedőkkel szemben?

Nemrégiben egy statisztika jelent meg arról, hogy megcsontított országunknak négyszerannyi kereskedője van, mint volt Nagy-Magyarországnak. Egészségtelen következménye ez a háború alatti idők lánc-kereskedelmi szellemének, ma pedig egyenesen katasztrófális, mert

a rengeteg közvetítő kereskedő egyik legfőbb előidézője az állandó drágulásnak.

A kereskedelmi életben tapasztalható egyre erősödő pangás leghűbb fokmérője annak, hogy a *csontka ország a területére összeszorított közvetítő kereskedelem mindinkább nagyobb mértékben fellépő versenyét nem bírja el*. A közönség fizetőkép-telen lett az adók és kölcsönök töméntelen áradatában, tehát el kell mulnia a kereskedők konjunkturájának is (ha ugyan konjunkturálisnak lehet nevezni a mostani helyzetet) és

a kereskedők között is deflációnak kell következnie.

Ez sem fog menni minden megrázkódtatás nélkül, de ebben az esetben csak az államhatalom a bűnös, amely megengedte, hogy itt *beindorolt pókhálókat alapú galiciánerek máról-holnapra kereskedők legyenek* és elvegyék a teret azok elől, akik a gazdasági szükségesség és gazdasági fejlődés következtében kerültek a kereskedelem élére.

Igazán itt volna az ideje, hogy a közvetítő és zugkereskedők, a drágaság legfőbb okozói ellen meginduljon a tisztítási folyamat.